

betydelig og stadig stigende Virksomhed, som ikke paa nogen Maade kan siges at falde sammen med hans Embedsgjerning, og som det derfor er billigt, at han faar et Ekstrahonorar for. Hvad Konsulent Boas angaar, synes det ærede Medlem at ville se hans Arbejde for Musenes Fordrivelse fra vore Skove i et kommiss Øjs. Jeg kan aldeles ikke give det ærede Medlem Ret deri. Hvis det virkelig skulde lykkes Docent Boas ved de Forsøg, han har foretaget i de sidste Aar angaaende Musetyfusbacillen (Afskyldelse) . . . ja det er ikke saa kommiss, som det ærede Medlem synes at antage. Hvis der virkelig kunde findes et virksomt og praktisk Middel mod Musenes Udbredelse i vore Skove, saa vilde det have stor Betydning ikke alene for de private Skovejere, men ogsaa, hvad der her jærlig maa lægges Vægt paa, for Staten, vilde det være i høj Grad af Betydning, at et af de største af Statens Aktiver, hvilket vore Skove jo ere, kunde undgaa at være Genstand for den omfattende Odelæggelse ved Mus, hvorved deres Værdi for en ikke ringe Del formindskes. Skulde det kunne lykkes Docent Boas ved sine Forsøg at naa til et virkelig formaalstjenligt Odelæggelsesmiddel imod Mus, ere de 2,000 Kr. der gives ham for hans Konsulentvirksomhed, mangfoldige Gange indbundne for Staten. Jeg vil altsaa kalde denne Anvendelse af Penge for en i høj Grad produktiv Anvendelse. Hvis det ærede Medlem vil bestride, at Docent Boas har den fornødne videnskabelige Evne til at bringe noget ud af sine Forsøg, saa vil jeg paa det bestemteste benægte dette, og det antager jeg da heller ikke, at det ærede Medlem vil paastaa. Boas er nemlig anerkendt som en af de betydeligste Kapaciteter i sit Fag, og hans Arbejde foretages bestandig sammen med Praktikere paa de Omraader, hvor de foretages. Han har gjort Forsøg i ikke mindre end 50 Skovdistrikter, bestandig under Samvirkning med praktiske Skovbrugere. Jeg skal fremdeles henvise til de praktiske Forsøg, Docent Boas har foretaget med Hensyn til Undersøgelsen af Oldenborrelarverne. De Herrer vide, hvilken Betydning Oldenborrerne have for det danske Landbrug. Dr. Boas har nu opdaget en særlig Snyltepamp, som lever paa Oldenborrelarverne, og som der kan være Tale om eventuelt at udvikle og anvende som Udryddelsesmiddel mod Oldenborrelarverne. Jeg siger, at hvis disse Forsøg virkelig skulde bringe det Resultat til Veje, at det vil lykkes selv kun til Dels at udrydde Oldenborrelarverne, saa vil der derved blive indbundet Summer, som det Honorar, der her er Tale om, kun er en ringe Betaling for. Jeg er

gaaet lidt vidtløftigere ind paa denne Sag, fordi jeg mener, at det er rigtigt, at der endelig en Gang bliver givet en samlet Begrundelse af disse Honorarer. Jeg skal som almindelig Bemærkning tilføje, at det forekommer mig ikke, at der for det danske Folketing er nogen som helst Grund til at have ringe Tanker om den Betydning, som denne Art videnskabelig Virksomhed har haft for Landbrugets Udvikling. Det ærede Medlem, der var min Forgænger som Ordfører for Indenrigsministeriets Budget, og som selv var en praktisk Landmand, har mange Gange fra den Plads, hvorpaa jeg staar, hævdet det Synspunkt, som jeg tror vil finde Tilslutning hos saa godt som alle Landmænd, at det danske Landbrugs store, man kan sige, forbausende store Udvikling i de sidste Aarier, netop mest skyldes den Omstændighed, at Landmændene og navnlig ogsaa de lavere og bredere Lag af Landmændene hos os have haft mere Fortaalelse af og Sympati med den videnskabelige Virksomheds Betydning for Landvæsenet, end de have haft andetsteds. Netop derpaa beror det, at vort Landbrug er gaaet saa mægtigt frem, som det i Virkeligheden er gaaet i de senere Aar. Det er sket ved stadig Samarbejde mellem Videnskabsmændene og Praktikerne, og dette Samarbejde give vi vor Skærv til at støtte ved stadig at bevilge disse Konsulenthonorarer.

Det næste Punkt, jeg bliver nødt til at dvæle ved, er Bevillingen til Foreningen for Hiertræavlens Fremme. Det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgtreds (S. C. Christensen) førte her Ordet for dem, der modsatte sig denne Bevilling. Det ærede Medlems Hovedargument forekommer mig at være dette, at han paa sine Kesser i Landet har mærket saa lidt til denne Forening. Han mente, at disse mange Smaaakaarsfolk paa Landet, altsaa særlig Husmændene, som han var kommet i Berøring med, ikke havde noget videre Kendskab til denne Forening, de vidste ikke af, at de havde haft nogen Nytte af den. Med al Respekt for det Personalkendskab, som det ærede Medlem har, og med al Respekt for den Erfaring, som han derved har indhøstet paa mangfoldige Omraader rundt omkring i Landet, tror jeg dog, at det ærede Medlems Bevisførelse ikke kan bestaa. Tror det ærede Medlem ikke, at det kunde tænkes, at manges en Husmand, uden at vide, hvem han skylder det, kan have haft i høj Grad Gavn af Selskabets Virksomhed, idet han har faaet sin Hønsaavl forbedret ved den indirekte Paavirkning, der er udgaaet fra dette Selskab? Det er jo ikke alene dem, der direkte saa tilsendt Raceæg og gode Kyllingestammer fra Selskabets